

اثر ویتامین B₁₂ بر مدل هیپرگلیسمی حاد ناشی از تزریق کتامین-گزیزلازین در موش صحراییامیر عرفان‌پرست^{۱*}، اسماعیل تمدن‌فرد^۲، الهه محمدی^۳، شقایق نعمتی^۴، رقیه محمدی^۵

تاریخ دریافت ۱۳۹۵/۰۹/۰۱ تاریخ پذیرش ۱۳۹۵/۱۰/۰۶

چکیده

پیش‌زمینه و هدف: سیستم عصبی سمپاتیک از طریق گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک و انسولین نقش مرکزی در تنظیم میزان گلوکز خون دارند. از طرف دیگر، ویتامین B₁₂ در عملکردهای سیستم عصبی سمپاتیک و انسولین دخالت می‌کند. لذا، در این مطالعه اثر ویتامین B₁₂ بر یک مدل هیپرگلیسمی حاد ناشی از کتامین - گزیزلازین بررسی گردید. برای آشکار شدن مکانیسم‌های احتمالی اثر ویتامین B₁₂، از یوهمبین (آنتاگونیست گیرنده آلفا-۲ آدرنژیک) و انسولین استفاده شد.

مواد و روش کار: تعداد ۶۶ موش صحرایی به ۱۱ گروه تقسیم شدند که در آن‌ها تزریق داخل صفاقی سالین نرمال و مقادیر مختلف ویتامین B₁₂، یوهمبین و انسولین ۱۵ دقیقه پس از ایجاد هیپرگلیسمی حاد انجام شد. هیپرگلیسمی حاد با تزریق داخل صفاقی کتامین (۱۰۰ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) و گزیزلازین (۱۰ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) ایجاد گردید. پس از ایجاد هیپرگلیسمی میزان گلوکز خون دم در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ اندازه‌گیری شد. داده‌ها با روش آماری آنالیز واریانس دو طرفه و سپس آزمون توکی تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: پس از تزریق کتامین - گزیزلازین سطح گلوکز خون در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ به‌طور معنی‌داری افزایش یافت. ویتامین B₁₂ (۰/۵ و ۲ میلی‌گرم/کیلوگرم وزن بدن)، یوهمبین (۱ میلی‌گرم/کیلوگرم وزن بدن) و انسولین (۲ واحد/کیلوگرم وزن بدن) هیپرگلیسمی حاد ناشی از کتامین - گزیزلازین را کاهش دادند. تزریقات توأم مقادیر غیر مؤثر ویتامین B₁₂، یوهمبین و انسولین به ترتیب در مقادیر ۰/۱۲۵، ۰/۲۵ و ۰/۵، هیپرگلیسمی ناشی از کتامین - گزیزلازین را به‌طور معنی‌داری تخفیف دادند.

بحث و نتیجه‌گیری: نتایج مطالعه حاضر اثرات کاهش‌دهنده هیپرگلیسمی حاد را برای ویتامین B₁₂، یوهمبین و انسولین نشان دادند. اثرات همکاری در عملکرد آنتی هیپرگلیسمیک ویتامین B₁₂ با یوهمبین و انسولین مشاهده شد.

کلیدواژه‌ها: ویتامین B₁₂، هیپرگلیسمی حاد، کتامین-گزیزلازین، انسولین، یوهمبین، موش صحرایی

مجله پزشکی ارومیه، دوره بیست و هشتم، شماره اول، ص ۳۸-۲۸، فروردین ۱۳۹۶

آدرس مکاتبه: ارومیه، دانشگاه ارومیه، دانشکده دامپزشکی، گروه علوم پایه، صندوق پستی: ۱۱۷۷-۵۷۱۵۳، تلفن: ۳۲۷۷۰۵۰۸

Email: a.erfanparast@urmia.ac.ir

مقدمه

این ویتامین برای تقسیم سلولی و رشد بافت‌های حیوانی موردنیاز است، بسیاری از بافت‌های حیوانی ذخیره مناسبی از آن را فراهم می‌کنند. لذا به دلیل وجود در منابع غذاهای حیوانی، کمبود شدید ویتامین B₁₂ در جمعیت‌های انسانی متداول نیست، با این حال کمبود نسبی آن در رژیم‌های گیاهخواری و کمبود پروتئینی ممکن است

ویتامین B₁₂، معروف به کوبالامین، یک ویتامین محلول در آب است که در خون‌سازی و عملکرد سیستم‌های عصبی محیطی و مرکزی اهمیت حیاتی دارد (۱). این ویتامین توسط باکتری‌های خاصی در دستگاه گوارش حیوانات ساخته می‌شود (۲). از آنجایی که

^۱ استادیار فیزیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه (نویسنده مسئول)

^۲ استاد فیزیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه

^۳ دانش آموزته دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه

^۴ دانش آموزته دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه

^۵ دانش آموزته دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه ارومیه

مدل‌های مختلف در حیوانات آزمایشگاهی استفاده می‌کنند. به‌عنوان مثال، استرس بی‌حرکتی در موش سفید کوچک آزمایشگاهی موجب ایجاد هیپرگلیسمی کوتاه‌مدت شده است (۱۳). تحریک گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک با استفاده از گزیلازین سطح گلوکز خون را برای یک مدت کوتاه افزایش داده است (۱۱). تزریق مخلوطی از کتامین-گزیلازین (در مقداری که باعث القا بیهوشی می‌شود) باعث هیپرگلیسمی شدید در موش‌های صحرایی شده و به‌عنوان مدلی برای بررسی نقش هورمون‌ها و سیستم عصبی سمپاتیک در تنظیم سطح گلوکز خون به کار رفته است (۱۶، ۱۷). با در نظر گرفتن این موضوع که گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک و انسولین در تنظیم متابولیسم گلوکز نقش دارند (۷، ۹)، و با آگاهی از این مطلب که ویتامین B₁₂ هم در عملکرد سیستم عصبی خودمختار تأثیر دارد (۱۸) و هم در آزاد شدن هورمون‌های لوزالمعده و متابولیسم گلوکز دارای نقش می‌باشد (۴)، در این مطالعه اثر تزریق داخل صفاقی ویتامین B₁₂ بر هیپرگلیسمی حاد ناشی از کتامین - گزیلازین در موش‌های صحرایی بررسی شده است. برای بررسی مکانیسم احتمالی اثر ویتامین B₁₂ بر میزان گلوکز خون، علاوه از استفاده جداگانه از آنتاگونیست گیرنده آلفا-۲ آدرنژیک (یوهیمین) و انسولین، از استفاده توأم ویتامین B₁₂ با یوهیمین و انسولین بهره گرفته شده است.

مواد و روش کار

حیوانات:

در این مطالعه از تعداد ۶۶ سروس صحرایی نر نژاد ویستار با وزن بین ۲۵۰-۳۰۰ گرم استفاده شد. موش‌ها در اتاق پرورش و نگهداری موش‌های صحرایی وابسته به آزمایشگاه فیزیولوژی به تعداد شش سر در هر قفس (به ابعاد ۵۵ × ۴۰ × ۳۰ سانتی‌متر) با دسترسی آزادانه به آب و غذا و دمای محیط ۲۳-۲۱ درجه سانتی‌گراد و چرخه روشنایی - تاریکی ۱۲ ساعت (شروع روشنایی ساعت ۷ و شروع تاریکی ساعت ۱۹) نگهداری شدند. همه آزمایش‌ها بین ساعات ۱۱ تا ۱۵ انجام شدند.

محلول‌های دارویی:

رخ دهد (۳). به دلیل عملکردهای بیولوژیکی متنوع، کمبود این ویتامین می‌تواند باعث اختلالاتی در خون‌سازی و عملکرد سیستم‌های عصبی، قلبی-عروقی و متابولیکی شود (۱). ویتامین B₁₂ در متابولیسم گلوکز نقش بسیار اساسی دارد. به‌عنوان مثال، ویتامین B₁₂ به همراه اسیدفولیک بر افزایش گلوکز و کاهش انسولین ناشی از نیکوتین در موش صحرایی اثرات جلوگیری کننده داشته‌اند (۴). همچنین، ویتامین‌های گروه B شامل ترکیبی از ویتامین‌های B₁، B₆ و B₁₂ از افزایش میزان گلوکز خون ناشی از دیکلوفناک جلوگیری کرده‌اند (۵).

گلوکز یا قند خون منبع بسیار مهم انرژی برای اکثر فعالیت‌های موجود زنده است و حفظ مقادیر ثابت آن در خون از طریق مکانیسم‌های هومئوستازی مثل مکانیسم‌های عصبی، هورمونی و متابولیکی تنظیم می‌گردد (۶، ۷، ۸). مراکز هیپوتالاموسی مانند هسته و نترومدیال و غیر هیپوتالاموسی مانند آمیگدال در تنظیم مرکزی گلوکز خون نقش دارند (۶). تعدادی از هورمون‌ها شامل انسولین، گلوکاکون، پپتید شبه گلوکاکون ۱ و لپتین در تنظیم گلوکز خون مؤثر هستند (۷). کبد با انجام اعمال متابولیکی مانند گلیکونژنز، گلیکونولیز، گلیکولیز و گلوکونئوژنز یک نقش مرکزی در متابولیسم گلوکز دارد (۸). یکی از عملکردهای سیستم عصبی آدرنژیک تنظیم سطح گلوکز خون می‌باشد که از طریق گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک به انجام می‌رسد (۹، ۱۰). تزریق داخل صفاقی گزیلازین (آگونیست گیرنده‌های آلفا - ۲ آدرنژیک) موجب افزایش گلوکز خون با کاهش حساسیت یافته نسبت به عملکرد انسولین و برداشت گلوکز در میمون شده است (۱۱). مهار گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک با تزریق داخل صفاقی MK-468 (آنتاگونیست گیرنده‌های آلفا - ۲ آدرنژیک) موجب کاهش میزان گلوکز خون و افزایش میزان انسولین خون در موش سفید کوچک آزمایشگاهی شده است (۱۲). همچنین، تزریق داخل صفاقی یوهیمین (آنتاگونیست گیرنده‌های آلفا - ۲ آدرنژیک) از افزایش میزان گلوکز خون ایجادشده توسط استرس بی‌حرکتی جلوگیری کرده است (۱۳).

هیپرگلیسمی یا افزایش سطح گلوکز خون می‌تواند به‌صورت حاد متعاقب استرس و یا به شکل مزمن در دیابت ایجاد می‌شود (۱۴، ۱۵). برای مطالعه مکانیسم‌های درگیر در هیپرگلیسمی حاد از

شد. پس از دو بار اندازه‌گیری گلوکز خون، میانگین اندازه‌گیری‌ها نوشته شد.

محاسبه آماری:

داده‌های حاصل از این مطالعه توسط برنامه Graph Pad Prism نسخه پنج، آنالیز آماری شد. برای ارزیابی اختلافات معنی‌دار در میان گروه‌های مورد مطالعه، تحلیل آنالیز واریانس دوطرفه و به دنبال آن تست توکی بکار گرفته شد. در شکل‌ها همه مقادیر به صورت $\text{mean} \pm \text{SEM}$ بیان شدند. مقادیر P کم‌تر از ۰/۰۵ معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

همان‌طور که در نمودارهای ۱ تا ۴ نشان داده شده است، سطح گلوکز خون در دقیقه ۳۰ قبل از تزریق کتامین- گزیلازین در گروه‌های مورد مطالعه تفاوتی نداشت. در گروه دریافت‌کننده سالیین نرمال، سطح گلوکز خون در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ پس از تزریق کتامین- گزیلازین با میزان آن در دقیقه ۳۰ قبل از تزریق اختلاف معنی‌دار نشان داد ($p < 0.05$).

تزریق داخل صفاقی ویتامین B₁₂ در مقدار ۰/۱۲۵ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن بر هیپرگلیسمی ایجاد شده اثر معنی‌داری نداشت. در گروه‌های دریافت‌کننده ویتامین B₁₂ در مقادیر ۰/۵ و ۲ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن سطح گلوکز خون در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ پس از تزریق کتامین - گزیلازین به‌طور معنی‌دار ($P < 0.05$) در مقایسه با گروه دریافت‌کننده سالیین کاهش یافت. اثر ویتامین B₁₂ (۲ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) در دقیقه ۱۲۰ پس از تزریق کتامین - گزیلازین با دقیقه ۳۰ قبل از تزریق کتامین - گزیلازین اختلاف معنی‌دار نشان نداد (نمودار ۱).

تزریق داخل صفاقی یوهیمبین در مقدار ۰/۲۵ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن تغییر معنی‌داری در هیپرگلیسمی ایجاد نکرد، درحالی‌که در مقدار ۱ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن سطح گلوکز خون را در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ پس از تزریق به‌طور معنی‌دار ($P < 0.05$) در مقایسه با گروه دریافت‌کننده سالیین کاهش داد و این کاهش با دقیقه ۳۰ قبل از تزریق کتامین-گزیلازین اختلاف معنی‌دار نشان نداد (نمودار ۲ الف). با به‌کارگیری توأم مقادیر غیر مؤثر از ویتامین B₁₂ و یوهیمبین (به ترتیب ۰/۱۲۵ میلی‌گرم و ۰/۲۵

در این مطالعه از پودرهای ویتامین B₁₂ و یوهیمبین، تهیه‌شده از شرکت دارویی سیگما - آلدیج آمریکا، انسولین ساخت شرکت اکسیر ایران، کتامین و گزیلازین ساخت شرکت آلفاسان هلند، و سالیین نرمال (محلول کلرور سدیم ۰/۹ درصد) استفاده شد. برای تهیه و رقیق نمودن محلول‌های دارویی از سالیین نرمال استریل استفاده شد.

گروه‌های درمانی:

۶۶ سر موش صحرایی به ۱۱ گروه ۶ تایی تقسیم شدند:

گروه یک سالیین نرمال، گروه‌های دو، سه و چهار به ترتیب مقادیر ۰/۱۲۵، ۰/۵ و ۲ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن ویتامین B₁₂، گروه‌های پنج و شش مقادیر ۰/۲۵ و ۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن یوهیمبین، گروه هفت ویتامین B₁₂ در مقدار ۰/۱۲۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن و یوهیمبین در مقدار ۰/۲۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم به‌صورت توأم، گروه‌های هشت و نه انسولین در مقدار ۰/۵ و ۲ واحد بر کیلوگرم وزن بدن، گروه ده ویتامین B₁₂ در مقدار ۰/۱۲۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن و انسولین در مقدار ۰/۵ واحد بر کیلوگرم به‌صورت توأم و گروه یازده ویتامین B₁₂ در مقدار ۰/۱۲۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن، انسولین در مقدار ۰/۵ واحد بر کیلوگرم و یوهیمبین در مقدار ۰/۲۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم را به‌صورت توأم دریافت کردند. در گروه‌های مذکور، تزریق سالیین نرمال و داروها ۱۵ دقیقه پس از تزریق مخلوط کتامین-گزیلازین و به‌صورت داخل صفاقی صورت گرفت. در همه گروه‌های مورد مطالعه، سی دقیقه قبل از تزریق و در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ پس از تزریق کتامین-گزیلازین، گلوکز خون اندازه‌گیری شد.

روش ایجاد هیپرگلیسمی حاد:

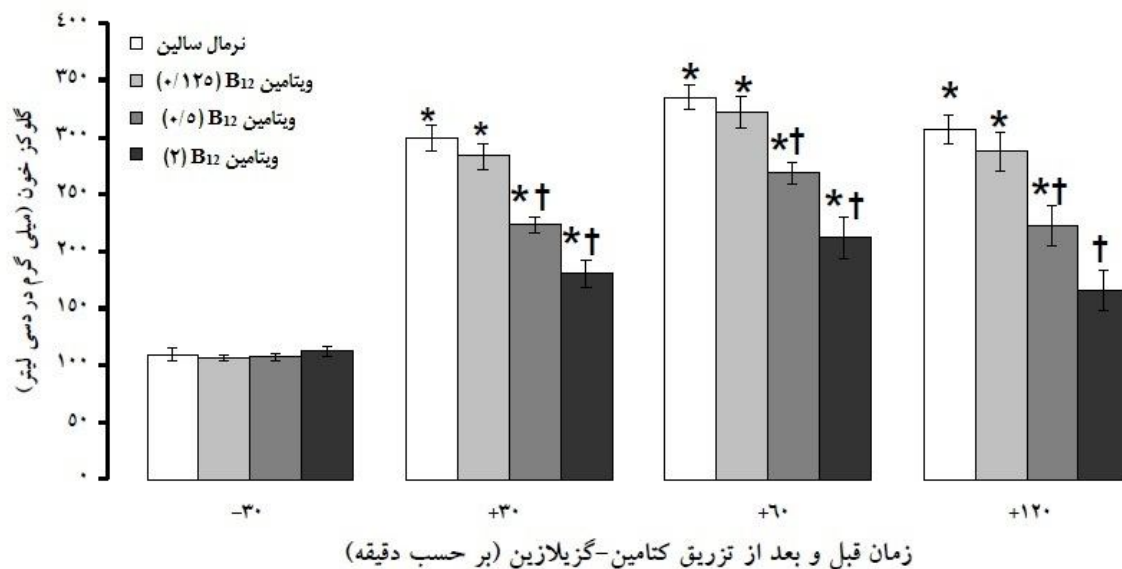
برای ایجاد هیپرگلیسمی از روش توصیف‌شده توسط Saha و همکاران استفاده شد (۱۶). به حیوانات، کتامین در مقدار ۱۰۰ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن و گزیلازین ۱۰ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن، به‌صورت داخل صفاقی تزریق شد. سی دقیقه قبل از تزریق، و در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ پس از تزریق کتامین-گزیلازین گلوکز خون با دستگاه گلوکز سنچ (Elegance-CTX10) اندازه‌گیری شد. برای خون‌گیری با سر سوزن شماره ۳۰ یک ضربه به نوک دم حیوان زده شد و نمونه خون روی نوار دستگاه قرار داده

انسولین در مقدار ۰/۵ واحد به ازای کیلوگرم وزن بدن موجب تخفیف معنی‌دار ($P<0.05$) در هیپرگلیسمی ایجاد شده در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ پس از تزریق کتامین-گزیلازین در مقایسه با گروه‌های دریافت‌کننده سالین نرمال و استفاده به تنهایی ۰/۱۲۵ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن از ویتامین B₁₂ و ۰/۵ واحد به ازای کیلوگرم وزن بدن از انسولین شد، و با دقیقه ۳۰ قبل از تزریق کتامین-گزیلازین اختلاف معنی‌دار ($P<0.05$) نشان داد (نمودار ۳ ب).

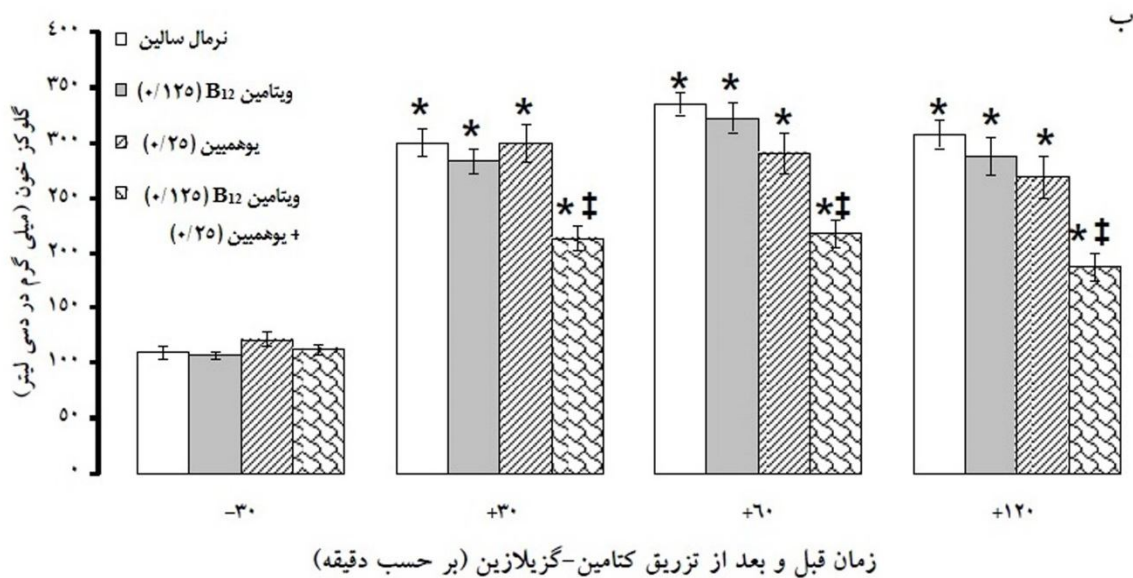
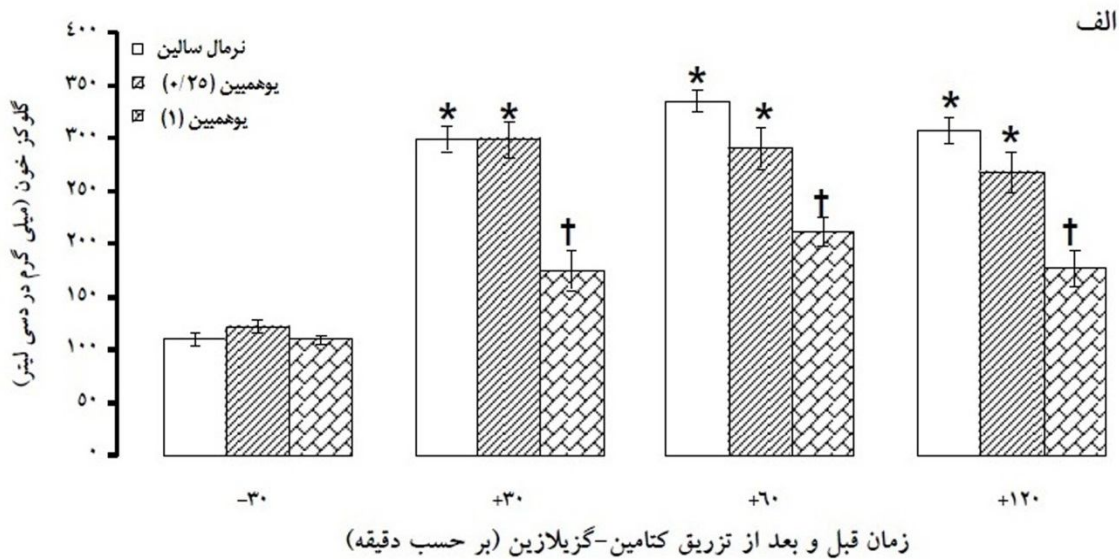
تزریق توأم مقادیر غیر مؤثر انسولین (۰/۵ واحد به ازای کیلوگرم وزن بدن)، یوهمبین (۰/۲۵ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) و ویتامین B₁₂ (۰/۱۲۵ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) موجب کاهش معنی‌دار ($P<0.05$) هیپرگلیسمی ناشی از تزریق کتامین-گزیلازین در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ شد. این کاهش در حدی بود که با میزان گلوکز خون در دقیقه ۳۰ قبل از تزریق اختلاف معنی‌دار نشان نداد (نمودار ۴).

میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) در مقایسه با استفاده به تنهایی ویتامین B₁₂ و یوهمبین، هیپرگلیسمی ایجاد شده در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ پس از تزریق کتامین-گزیلازین به‌طور معنی‌دار ($P<0.05$) تخفیف یافت ولی به مقدار آن در دقیقه ۳۰ قبل از بیهوشی نرسید (نمودار ۲ ب).

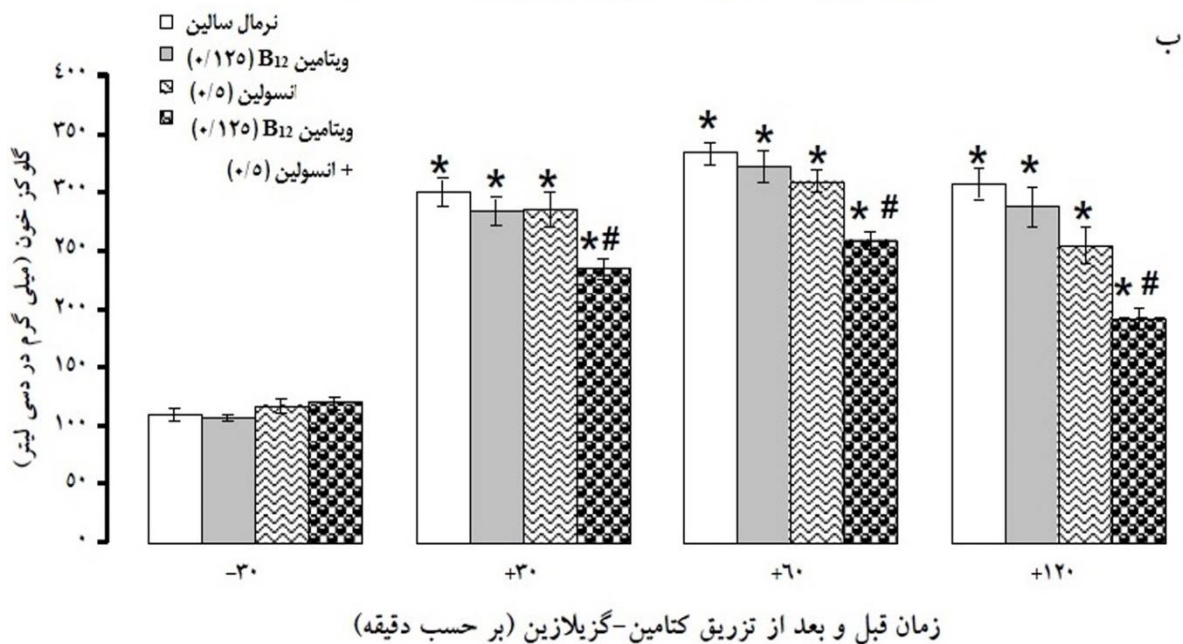
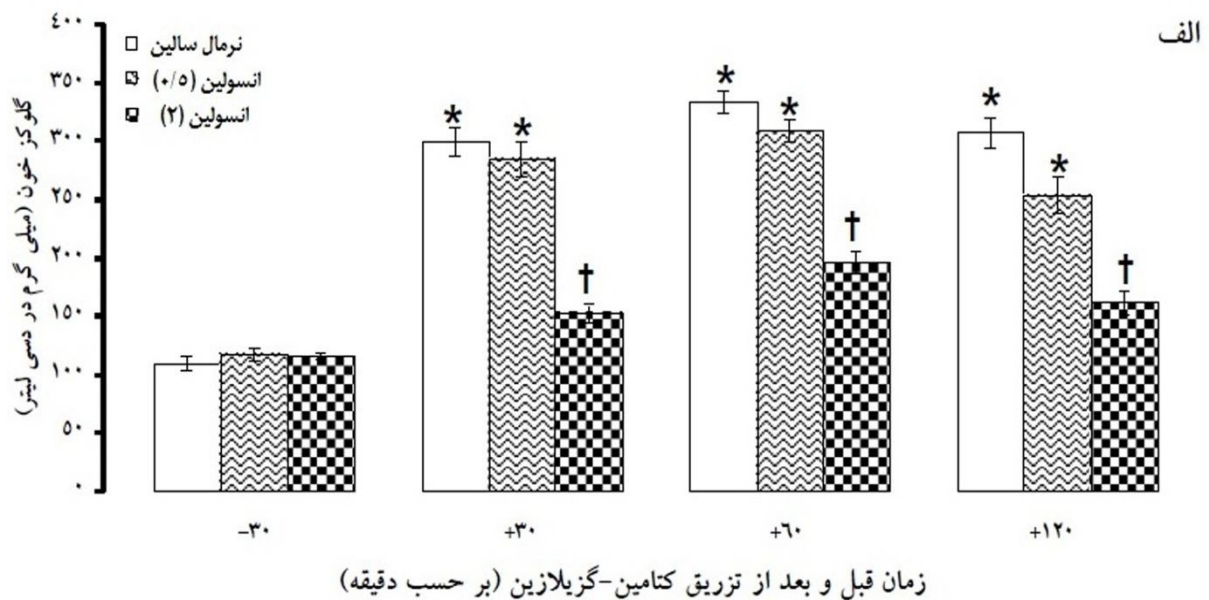
تزریق داخل صفاقی انسولین در مقدار ۰/۵ واحد به ازای کیلوگرم وزن بدن اثر معنی‌داری ($P<0.05$) در هیپرگلیسمی ایجاد شده در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ به دنبال تزریق کتامین-گزیلازین نگذاشت، درحالی‌که در مقدار ۲ واحد به ازای کیلوگرم وزن بدن، انسولین سطح گلوکز خون را در موش‌های صحرایی تزریق شده با کتامین-گزیلازین در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ پس از تزریق کتامین-گزیلازین به‌طور معنی‌دار ($P<0.05$) کاهش داد. این کاهش با دقیقه ۳۰ قبل از تزریق کتامین-گزیلازین اختلاف معنی‌داری نشان نداد (نمودار ۳ الف). تزریق داخل صفاقی ویتامین B₁₂ در مقدار ۰/۱۲۵ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن توأم با

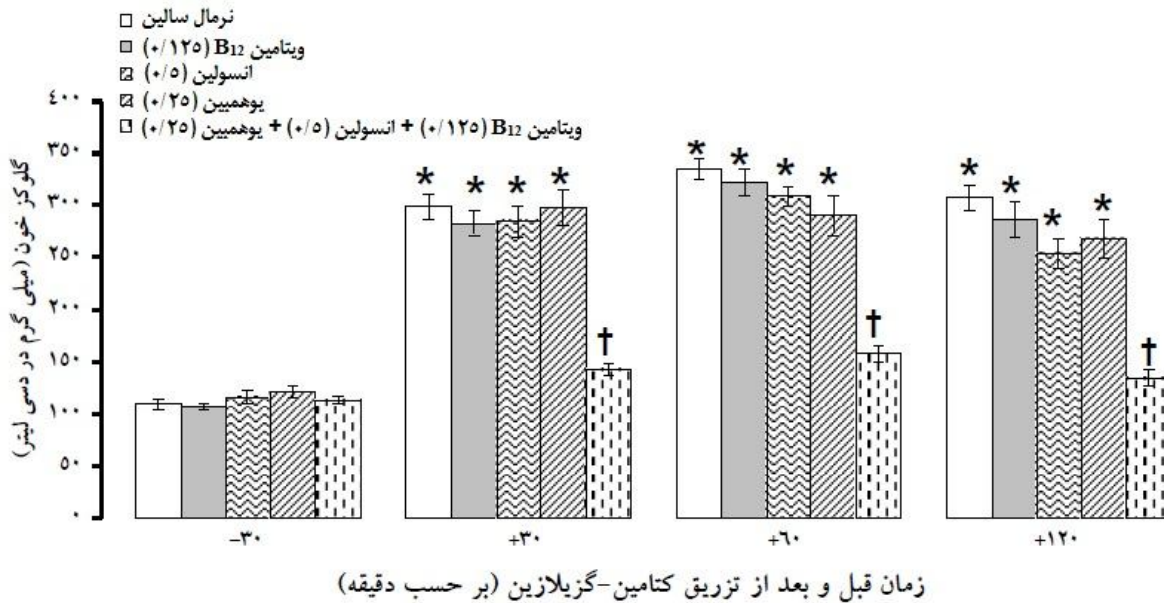
نمودار (۱): اثر ویتامین B₁₂ بر هیپرگلیسمی ناشی از تزریق داخل صفاقی کتامین - گزیلازین موش صحرایی. بررسی تغییرات سطح گلوکز خون در موش‌های صحرایی بی‌هوش تزریق شده با سالین نرمال و ویتامین B₁₂ به روش داخل صفاقی. داده‌ها به صورت mean ± standard error of mean بیان شده‌اند. تعداد حیوان در هر گروه: شش سر موش صحرایی. برای ایجاد هیپرگلیسمی تزریق داخل صفاقی کتامین (۱۰۰ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) و گزیلازین (۱۰ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) انجام شد. تزریق داخل صفاقی سالین نرمال و ویتامین B₁₂ ۱۵ دقیقه پس از تزریق کتامین-گزیلازین انجام شد. علامت (*) وجود اختلاف معنی‌دار در سطح ($p<0.05$) را با قبل (دقیقه -۳۰) از تزریق کتامین - گزیلازین نشان می‌دهد. علامت (†) وجود اختلاف معنی‌دار در سطح ($p<0.05$) با گروه دریافت‌کننده سالین نرمال را در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ نشان می‌دهد. مقادیر ویتامین B₁₂ برحسب میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن بیان شده است.

نمودار (۲): اثر تزریق داخل صفاقی یوهمبین (الف) و تزریق توأم ویتامین B₁₂ و یوهمبین (ب) بر هیپرگلیسمی ناشی از کتامین - گزیزلازین در موش صحرایی. داده‌ها به صورت mean ± standard error of mean بیان شده‌اند. تعداد حیوان در هر گروه: شش سر موش صحرایی. برای ایجاد هیپرگلیسمی تزریق داخل صفاقی کتامین (۱۰۰ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) و گزیزلازین (۱۰ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) انجام شد. تزریق داخل صفاقی B₁₂ و یوهمبین ۱۵ دقیقه پس از تزریق کتامین-گزیزلازین انجام شد. علامت (*) وجود اختلاف معنی‌دار در سطح (p<0.05) را با قبل (دقیقه -۳۰) از تزریق کتامین - گزیزلازین نشان می‌دهد. علامت (†) وجود اختلاف معنی‌دار در سطح (p<0.05) را با گروه‌های سطح (p<0.05) را با گروه دریافت‌کننده سالین نرمال نشان می‌دهد. علامت (‡) وجود اختلاف معنی‌دار در سطح (p<0.05) را با گروه‌های دریافت‌کننده به‌تنهایی ویتامین B₁₂ (۰/۱۲۵ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) و به‌تنهایی یوهمبین (۰/۲۵ میلی‌گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) نشان می‌دهد. مقادیر یوهمبین و ویتامین B₁₂ برحسب میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن بیان شده است.

نمودار (۳): اثر تزریق داخل صفاقی انسولین (الف) و تزریق توأم ویتامین B₁₂ و انسولین (ب) بر هیپرگلیسمی ناشی از کتامین - گزیلازین در موش صحرائی. داده‌ها به صورت mean ± standard error of mean بیان شده‌اند. تعداد حیوان در هر گروه: شش سر موش صحرائی. برای ایجاد هیپرگلیسمی تزریق داخل صفاقی کتامین (۱۰۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) و گزیلازین (۱۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) انجام شد. تزریق داخل صفاقی انسولین و یوهمبین ۱۵ دقیقه پس از تزریق کتامین-گزیلازین انجام شد. علامت (*) وجود اختلاف معنی دار در سطح (p<0.05) را با قبل از تزریق (دقیقه -۳۰) کتامین - گزیلازین نشان می‌دهد. علامت (†) وجود اختلاف معنی دار در سطح (p<0.05) را با گروه دریافت کننده سالیین ویتامین B₁₂ (۰/۱۲۵) میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) و به تنهایی انسولین (۰/۵ واحد به ازای کیلوگرم وزن بدن) نشان می‌دهد. مقادیر ویتامین B₁₂ بر حسب میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن و انسولین بر حسب واحد بر کیلوگرم وزن بدن بیان شده است.

زمان قبل و بعد از تزریق کتامین-گزیزلایزین (بر حسب دقیقه)

نمودار (۴): اثر تزریق داخل صفاقی توأم ویتامین B₁₂، انسولین و یوهمبین بر هیپرگلیسمی ناشی از کتامین - گزیزلایزین در موش صحرایی. داده‌ها به صورت $\text{mean} \pm \text{standard error of mean}$ بیان شده‌اند. تعداد حیوان در هر گروه: شش سر موش صحرایی. برای ایجاد هیپرگلیسمی تزریق داخل صفاقی کتامین (۱۰۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) و گزیزلایزین (۱۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) انجام شد. تزریق داخل صفاقی ویتامین B₁₂، انسولین و یوهمبین ۱۵ دقیقه پس از تزریق کتامین-گزیزلایزین انجام شد. علامت (*) وجود اختلاف معنی دار در سطح (p < 0.05) را با قبل (دقیقه -۳۰) از تزریق کتامین - گزیزلایزین نشان می‌دهد. علامت (†) وجود اختلاف معنی دار در سطح (p < 0.05) را با گروه‌های دریافت‌کننده به تنهایی ویتامین B₁₂ (۰/۱۲۵ میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن)، به تنهایی انسولین (۰/۵ واحد به ازای کیلوگرم وزن بدن) و به تنهایی یوهمبین (۰/۲۵ میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن) نشان می‌دهد. مقادیر ویتامین B₁₂ و یوهمبین بر حسب میلی گرم بر کیلوگرم وزن بدن و انسولین بر حسب واحد بر کیلوگرم وزن بدن بیان شده است.

بحث و نتیجه‌گیری

بخشی و شل‌کنندگی عضلانی همراه داروهای بی‌هوشی نظیر کتامین و ایزوفلوران در حیوانات آزمایشگاهی مورد مصرف قرار می‌گیرد (۱۶، ۱۷). در این رابطه، استفاده از گزیزلایزین در ترکیب با کتامین باعث افزایش غلظت گلوکز پلاسما و کاهش سطح انسولین در موش صحرایی شده است و به‌عنوان مدلی برای بررسی مکانیسم‌های عصبی و هورمونی دخیل در تنظیم سطح گلوکز خون معرفی شده است (۱۶).

در مطالعه حاضر، یوهمبین میزان هیپرگلیسمی ناشی از کتامین و گزیزلایزین را در موش‌های صحرایی کاهش داد. این موضوع نشان می‌دهد که گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک در تنظیم سطح گلوکز خون نقش دارند. یوهمبین یک آنتاگونیست گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک می‌باشد و در مدل‌های مختلف ایجاد کننده هیپرگلیسمی اثر مهارتی ایجاد می‌کند. تزریق داخل صفاقی، داخل

در مطالعه حاضر، سطح گلوکز خون در دقایق ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ پس از تزریق داخل صفاقی کتامین-گزیزلایزین در مقایسه با قبل (دقیقه -۳۰) از تزریق کتامین-گزیزلایزین به‌طور معنی‌داری افزایش یافت. کتامین عموماً به‌عنوان یک داروی تسکین‌دهنده، بی‌هوش‌کننده سریع‌الاثر و یک ماده ضد درد شناخته شده است و مکانیسم اثر اصلی آن بر روی گیرنده گلوتامات، نوروترنسمیتر تحریکی عمده در مغز، است. کتامین آنتاگونیست گیرنده‌های NMDA، یکی از سه گیرنده گلوتامات می‌باشد (۱۹). استفاده به تنهایی از کتامین برای ایجاد بی‌هوشی و تسکینی با یک سری اثرات جانبی از جمله سفتی عضلانی و لرزش همراه بوده و برای کاهش این اثرات جانبی از میدازولام، یک داروی شل‌کننده عضلانی استفاده شده است (۲۰). گزیزلایزین، آگونیست گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک، به علت اثرات آرام

نخاعی و داخل بطنی مغزی یوهمبین هیپرگلیسمی ناشی از استرس بی‌حرکتی را مهار نموده است و پیشنهاد کرده‌اند که گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک محیطی، نخاعی و مغزی در تنظیم گلوکز خون نقش دارند (۱۳). همچنین، تزریق داخل نخاعی اینترلوکین-۱ بتا موجب افزایش میزان گلوکز خون برای مدت یک ساعت شد و تزریق یوهمبین هیپرگلیسمی مذکور را تخفیف داد (۲۱).

در این مطالعه، ویتامین B₁₂ میزان هیپرگلیسمی ناشی از کتامین-گزیزلارین را در موش‌های صحرایی کاهش داد. به علاوه، بکار بردن توأم ویتامین B₁₂ با یوهمبین اثر هیپرگلیسمی کتامین-گزیزلارین را کاهش داد. این موضوع نشان‌دهنده همکاری بین ویتامین B₁₂ و گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک در تنظیم گلوکز خون است. اگرچه گزارشی در مورد همکاری بین ویتامین B₁₂ و گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک ارائه نشده است، نقش این ویتامین در عملکرد سیستم عصبی سمپاتیک تا حدودی مشخص شده است (۱۸). در مدل ایست قلبی ناشی از سیانید در خوک، تجویز هیدورکسوکوبالامین (یکی از مشتقات ویتامین B₁₂) به‌طور مشابه با اپی نفرین موجب بهبودی فشار خون، pH خون و مقادیر لاکتات و سیانید خون شد و همچنین مقدار مصرف اپی نفرین برای نجات را کاهش داد (۲۲). در کمبود ویتامین B₁₂، نه تنها ضایعات سیستم عصبی ارادی، بلکه آسیب در سیستم عصبی سمپاتیک نیز گزارش شده است و معتقدند که در کمبود ویتامین B₁₂ عملکرد سیستم سمپاتیک و حتی آزاد شدن کاتکول آمین‌ها کاهش می‌یابد (۱۸).

در این مطالعه، انسولین میزان هیپرگلیسمی ناشی از کتامین و گزیزلارین را در موش‌های صحرایی کاهش داد. انسولین از سلول‌های بتای جزایر لانگرهانس لوزالمعده ترشح می‌شود و یک نقش مرکزی در تنظیم گلوکز خون دارد (۷). مشخص شده است که گیرنده‌های آلفا-۲ آدرنژیک با مهار ترشح انسولین از سلول‌های بتا و کاهش برون‌ده سمپاتوآدرنال در تنظیم گلوکز خون نقش دارند (۹). تزریق داخل عضلانی گزیزلارین به دلایل کاهش حساسیت بافت‌ها به انسولین و کاهش برداشت گلوکز موجب افزایش میزان گلوکز خون شده است (۱۱). هم دکسمتومیدین و هم مدتومیدین، آگونیست های گیرنده آلفا-۲ آدرنژیک، از طریق پروتئین‌های G حساس به سم پرتوزیس و با فعال کردن کانال‌های پتاسیمی دریچه دار حساس به ولتاژ و مهار کانال‌های کلسیمی موجب مهار ترشح انسولین از

سلول‌های بتای جزایر لانگرهانس لوزالمعده موش صحرایی شده‌اند (۲۳). اگرچه در مطالعه حاضر میزان انسولین اندازه‌گیری نشده است ولی اصلاح هیپرگلیسمی ناشی از کتامین-گزیزلارین به وسیله افزایش دادن انسولین خون با تزریق انسولین برون زاد نشان می‌دهد که بین سیستم آلفا-۲ آدرنژیک و انسولین در تنظیم میزان گلوکز خون ارتباط وجود دارد.

در مطالعه حاضر تجویز توأم ویتامین B₁₂ و انسولین نیز اثر کاهش دهنده بر هیپرگلیسمی ناشی از کتامین - گزیزلارین ایجاد کرد. مشخص شده است که بین مقادیر کم ویتامین B₁₂ خون با هم چاقی و هم افزایش حساسیت به انسولین در مادران آبستن غیر دیابتی ارتباط وجود دارد (۲۴). ویتامین B₁₂ باعث حفظ فعالیت بیولوژیکی انسولین می‌گردد و این عمل را با در معرض گذاشتن بیشتر گیرنده‌های انسولین در سطح سلول انجام می‌دهد (۲۵). گزارش شده است که تجویز دهانی توأم ویتامین B₁₂ و انسولین موجب کاهش معنی‌دار میزان گلوکز خون در موش صحرایی مبتلا به دیابت تجربی با استریتوزوتوسین می‌شود و پیشنهاد شده‌است که این ویتامین به‌عنوان حامل انسولین می‌تواند عمل کند (۲۶). بنابراین بر اساس یافته‌های مطالعه حاضر به نظر می‌رسد که بین ویتامین B₁₂ و انسولین در کاهش دادن میزان گلوکز خون در هیپرگلیسمی ناشی از کتامین-گزیزلارین یک تداخل عمل وجود داشته باشد.

نتایج مطالعه حاضر نشان دادند که تجویز توأم مقادیر غیرموثر ویتامین B₁₂، انسولین و یوهمبین موجب کاهش معنی‌دار هیپرگلیسمی شد. این اثر کاهش دهنده، مشابه اثرات تجویز به‌تنهایی انسولین، ویتامین B₁₂ و یوهمبین در مقادیر بالا می‌باشد. این موضوع نشان‌دهنده همکاری عملکردی بین ویتامین B₁₂، انسولین و سیستم آدرنژیک در تنظیم گلوکز خون می‌باشد. با توجه به این که بین ویتامین B₁₂ و سیستم آدرنژیک و همچنین بین ویتامین B₁₂ و انسولین ارتباط عملکردی وجود دارد (۱۸، ۲۴، ۲۵)، می‌توان نقش این ویتامین را در همکاری با سیستم‌های آدرنژیک و انسولین در تنظیم میزان گلوکز خون مطرح نمود که برای رسیدن به این هدف نیاز به تحقیقات گسترده وجود دارد.

به‌طور کلی، نتایج مطالعه حاضر نشان دادند که کتامین-گزیزلارین موجب هیپرگلیسمی حاد می‌شود و استفاده به‌تنهایی و

B₁₂، سیستم سمپاتیک و انسولین در ارتباط با تنظیم گلوکز خون ارتباط عملکردی وجود دارد.

توأم ویتامین B₁₂، یوهمین و انسولین هیپرگلیسمی ناشی از کتامین-گزیزلین را اصلاح می‌کند. به عبارت دیگر، بین ویتامین

References:

1. Shipton MJ, Tachil J. Vitamin B12 deficiency-A 21st century perspective. *Clin Med (Lond)* 2015; 15(2): 145-50.
2. Fang H, Kang J, Zhang D. Microbial production of vitamin B12: a review and future perspectives. *Microb Cell Fact* 2017; 16(1): 15.
3. Rizzo G, Lagana AS, Rapisarda AM, La Ferrera GM, Buscema M, Rossetti P, et al. Vitamin B12 among vegetarians: status, assessment and supplementation. *Nutrients* 2016; 8(12): 767.
4. Bhattacharjee A, Prasad SK, Pal S, Maji B, Syamal AK, Mukherjee S. Synergistic protective effect of folic acid and vitamin B12 against nicotin-induced oxidative stress and apoptosis in pancreatic islets of the rat. *Pharm Biol* 2016; 54(3): 433-44.
5. Abdulmajeed NA, Alnahdi HS, Ayas NO, Mohamed AM. Amelioration of cardiotoxic impacts of diclofenac sodium by vitamin B complex. *Eur Rev Med Pharmacol Sci* 2015; 19(4): 671-81.
6. Diepenbroek C, Serlie MJ, Fliers E, Kalsbeek A, Fleur SE. Brain areas and pathways in the regulation of glucose metabolism. *Biofactors* 2013; 39(5): 505-13.
7. Röder PV, Wu B, Liu Y, Han W. Pancreatic regulation of glucose homeostasis. *Exp Mol Med* 2016; 48(3): e219.
8. Han SH, Kang G, Kim JS, Choi BH, Koo SH. Regulation of glucose metabolism from a liver-centric perspective. *Exp Mol Med* 2016; 48(3): e218.
9. Fagerholm V, Haaparanta M, Scheinin M. α -adrenoceptor regulation of blood glucose homeostasis. *Basic Clin Pharmacol Toxicol* 2011; 108(6):365-70.
10. Boyda HN, Procyshyn RM, Pang CC, Barr AM. Peripheral adrenoceptors: the impetus behind glucose dysregulation and insulin resistance. *J Neuroendocrinol* 2013; 25(3): 217-28.
11. Xiao YF, Wang B, Wang X, Du F, Benzinou M, Wang YX. Xylazine-induced reduction of tissue sensitivity to insulin leads to acute hyperglycemia in diabetic and normoglycemic monkeys. *BMC anesthiol* 2013; 13(1): 33.
12. Ruohonen ST, Ranta-Panula V, Bastman S, Chrusciel P, Scheinin M, Streng T. Potentiation of glybenclamide hypoglycemia in mice by MK-467, a peripherally acting α 2-adrenergic antagonist. *Basic Clin Pharmacol Toxicol* 2015; 117(6): 392-408.
13. Kang YJ, Sim YB, Park SH, Sharma N, Suh HW. Involvement of α 2-adrenergic receptor in the regulation of the blood glucose level induced by immobilization stress. *Arch Pharm Res* 2015; 38(5): 921-9.
14. Harp JB, Yancopoulos GD, Gromada J. Glucagon orchestrates stress-induced hyperglycemia. *Diabetes Obes Metab* 2016; 18(7): 643-53.
15. Stefano GB, Challenger S, Kream RM. Hyperglycemia-associated alterations in cellular signaling and dysregulated mitochondrial bioenergetics in human metabolic disorders. *Eur J Nutr* 2016; 55(8): 2339-45.
16. Saha JK, Xia J, Grondin JM, Engle SK, Jakubowski JA. Acute hyperglycemia induced by ketamine/xylazine anesthesia in rats: mechanisms and implications for preclinical models. *Exp Biol Med (Maywood)* 2005; 230(10):777-84.
17. Saha JK, Xia J, Engle SK, Chen YF, Glaesner W, Jakubowski JA. A model of controlled acute hyperglycemia in rats: Effects of insulin and

- glucagon-like peptide-1 analog. *J Pharmacol Exp Ther* 2006; 316(3): 1159-64.
18. Rehman HU. Vitamin B12 deficiency causing night sweats. *Scott Med J* 2014; 59(4): e8-11.
19. Morgan CJ, Curran HV. Ketamine use: a review. *Addiction* 2012; 107(1): 27-38.
20. Vien A, Chhabra N. Ketamine-induced muscle rigidity during procedural sedation mitigated by intravenous midazolam. *Am J Emerg Med* 2017; 35(1): 200.e-200.e4.
21. Sim YB, Park SH, Kang YJ, Jung JS, Ryu OH, Choi MG, Suh HW. Interleukin-1 β (IL-1 β) increases pain behavior and the blood glucose level: possible involvement of sympathetic nervous system. *Pharmacol Biochem Behav* 2012; 102(1): 170-6.
22. Bebartha VS, Pitotti RL, Dixon PS, Valtier S, Esquivel L, Bush A, Little CM. Hydroxocobalamin and epinephrine both improve survival in a swine model of cyanide-induced cardiac arrest. *Ann Emerg Med* 2012; 60(4): 415-22.
23. Koderu SY, Yoshida M, Dezaki K, Yada T, Murayama T, Kawakami M, Kakei M. Inhibition of insulin secretion from rat pancreatic islets by dexmedetomidine and medetomidine, two sedatives frequently used in clinical settings. *Endocr J* 2013; 60(3): 337-46.
24. Knight BA, Shields BM, Brook A, Hill A, Bhat DS, Hattersley AT, Yajnik CS. Lower circulating B12 is associated with higher obesity and insulin resistance during pregnancy in a non-diabetic white British population. *PloS One* 2015; 10(8): e0135268.
25. Petrus AK, Allis DG, Smith RP, Fairchild TJ, Doyle RP. Exploring the implications of vitamin B12 conjugation to insulin on insulin receptor binding. *Chem Med Chem* 2009; 4(3):421-6.
26. Petrus AK, Vortherms AR, Fairchild TJ, Doyle RP. Vitamin B12 as a carrier for the oral delivery of insulin. *Chem Med Chem* 2007; 2(12):1717-21.

THE EFFECT OF VITAMIN B12 ON ACUTE MODEL OF HYPERGLYCEMIA INDUCED BY KETAMINE-XYLAZINE IN RATS

Amir Erfanparast^{1*}, Esmaeel Tamaddonfard², Elahe Mohammadi³, Shaghayegh Nemati⁴, Roghayaeh Mohammadi⁵

Received: 22 Nov, 2016; Accepted: 27 Dec, 2016

Abstract

Background & Aims: Sympathetic nervous system through α -2 adrenoceptors and insulin have principal roles in blood glucose regulation. On the other hand, vitamin B12 participates in sympathetic system and insulin functions. In this study, the effect of vitamin B12 on acute hyperglycemia induced by ketamine-xylazine was investigated. In order to clarify the possible mechanism of the effect of vitamin B12, we used yohimbine (an α 2-adrenergic receptor antagonist) and insulin.

Materials & Methods: Sixty-six rats were divided into 11 experimental groups and were injected intraperitoneally with normal saline, vitamin B12, yohimbine and insulin 15 min. after acute hyperglycemia induction. Acute hyperglycemia was induced with intraperitoneal injection of a mixture of ketamine (100 mg/kg) and xylazine (10 mg/kg). The tail blood glucose levels were measured at 30, 60, and 120 min. after hyperglycemia induction. Data were analyzed using two-way ANOVA followed by Tukey's test.

Results: Blood glucose levels were significantly ($P < 0.05$) increased at 30, 60, and 120 minutes after ketamine-xylazine injection. Vitamin B12 (0.5 and 2 mg/kg), yohimbine (1 mg/kg) and insulin (2 IU/kg) decreased the acute hyperglycemia induced by ketamine-xylazine. Furthermore, co-administration of ineffective doses of vitamin B12 (0.125 mg/kg), yohimbine (0.5 mg/kg), and insulin (0.5 IU/kg) significantly reduced the hyperglycemia.

Conclusion: The results of the present study showed that vitamin B12, yohimbine and insulin decreased acute hyperglycemia. Synergistic effects were observed between vitamin B12 with yohimbine and insulin in reducing the hyperglycemia.

Keywords: Vitamin B12, Acute hyperglycemia, Ketamin-Xylazine, Yohimbine, Insulin, Rats

Address: Division of Physiology, Department of Basic Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Urmia University, Urmia, Iran

Tel: +98 44 31942617

Email: a.erfanparast@urmia.ac.ir

SOURCE: URMIA MED J 2017; 28(1): 38 ISSN: 1027-3727

¹ Assistant Professor, Division of Physiology, Department of Basic Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Urmia University, Urmia, I.R. Iran (Corresponding Author)

² Professor, Division of Physiology, Department of Basic Sciences, Faculty of Veterinary Medicine, Urmia University, Urmia, I.R. Iran

³ DVM, Faculty of Veterinary Medicine, Urmia University, Urmia, I.R. Iran

⁴ DVM, Faculty of Veterinary Medicine, Urmia University, Urmia, I.R. Iran

⁵ DVM, Faculty of Veterinary Medicine, Urmia University, Urmia, I.R. Iran